

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie

zażalenia D. Z.

na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Zamościu

z dnia 25 lutego 2025 r.

o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie [...]

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 22 maja 2025 r.

wniosku Sądu Rejonowego w Zamościu

o przekazanie sprawy o sygn. akt II Kp175/25

do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,

na podstawie art. 37 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

sprawę o sygn. akt II Kp 175/25 przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Krasnymstawie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 maja 2025 r. Sąd Rejonowy w Zamościu wystąpił do Sądu Najwyższego o rozważenie możliwości przekazania w trybie art. 37 k.p.k. innemu sądowi równorzędnemu sprawy zainicjowanej zażaleniem pokrzywdzonego D. Z. na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Zamościu z dnia 25

lutego 2025 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie [...], o czyn z art. 226 § 1 k.k.

We wniosku podkreślono, że wnoszącym w tej sprawie zażalenie jest kurator sądowy [...] Zespołu Kuratorskiej Służby Sądowej Wykonującej Orzeczenia w Sprawach Karnych w Sądzie Rejonowym w Zamościu. W ocenie sądu występującego z wnioskiem fakt, że w sądzie właściwym do rozpoznania środka odwoławczego pełni służbę osoba skarżąca rozstrzygnięcie organu postępowania przygotowawczego, a więc będąca stroną postępowania, uzasadnia potrzebę rozpoznania tej sprawy przez inny sąd równorzędny. Przekazanie sprawy, zdaniem sądu właściwego, spowoduje, że zarówno u stron jak i w odbiorze zewnętrznym nie powstaną wątpliwości co do tego, iż decyzje procesowe są podyktowane obiektywnymi ocenami i nie mają na nie wpływu ewentualne relacje sędziów orzekających w sądzie właściwym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługiwał na uwzględnienie.

Niewątpliwie „dobro wymiaru sprawiedliwości”, w takim rozumieniu jakie należy odkodować z przepisu art. 37 k.p.k., przemawia za przekazaniem sprawy innemu niż miejscowo właściwy sądowi równorzędnemu wtedy, gdy zachodzi konieczność uwzględnienia takich sytuacji, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny i bezstronny. Chodzi tu konkretnie o wyeliminowanie mogących powstać w opinii publicznej podejrzeń co do braku obiektywizmu w rozpoznaniu sprawy przez właściwy sąd. Dodać trzeba, że nie chodzi przy tym o każdy rodzaj takich podejrzeń, ale takie podejrzania, które mogłyby się zrodzić u postronnego, niezainteresowanego osobiście sposobem rozstrzygnięcia danej sprawy, obserwatora takiego procesu, który przy tym posiada podstawową wiedzę o zasadach procesu i roli określonych organów procesowych w takim postępowaniu. Warunki te zostały spełnione w niniejszej sprawie, w której pokrzywdzonym i stroną skarżącą postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Zamościu z dnia 25 lutego 2025 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie [...] jest kurator pełniący służbę w sądzie właściwym do rozpoznania tego środka odwoławczego. Nie ma wątpliwości co do tego, że rozpoznanie wniesionego zażalenia przez ten

sąd w powszechnym odbiorze społecznym, ugruntować mogłoby przekonanie o braku rzetelności i stronniczości prowadzonego postępowania i to niezależnie od jego wyniku. Zastrzec jednak trzeba, że decyzja Sądu Najwyższego podjęta w tej sprawie, nie powinna i nie może być odebrana, jako potwierdzenie braku obiektywizmu czy zaufania do sędziów Sądu Rejonowego w Zamościu. Rzecz jednak w tym, że szczególne okoliczności faktyczne tej sprawy w rzeczywistości mogłyby w odczuciu społecznym wywołać wątpliwości, co do rzetelności i obiektywności prowadzonego postępowania, a to nie służy dobru wymiaru sprawiedliwości.

Z tych względów uznając, że dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, Sąd Najwyższy przekazał ją do Sądu Rejonowego w Krasnymstawie.

[PŁ]

[r.g.]